

Iz tega razloga nasvetuje odsek, naj bi se colnina za tarif. št. 341 (sveče ne posebno imenovane) najmanj na 30 gold. za 100 kg. povišala.

Pri glasovanji so se vsprejeli vsi odsekovi predlogi.

III. Gosp. zbornični svetnik Iv. Perdán poroča vsled dopisa vis. c. kr. deželne vlade z dne 17. sept. 1885., št. 8898, o vprašanji, če-li pravica v izvrševanji trgovine z mešanim blagom obsega pravico prodajati klobuke.

Po §. 36 zakona z dne 15. marcija 1883., drž. zak. št. 39, se razsoja obseg obrtne pravice po vsebini obrtnega pisma. Ker zakon le gostilničarskim, krčmarskim in trgovinskim obrtnim (§§. 16 in 38) določuje, kako daleč segajo njihove pravice, mora se v vseh družih obrtih ravnati po pravilih, ki so bila uže pred izdajanjem obrtnega reda veljavna, kajti v smislu čl. III. razglasilnega patenta za obrtni red odpravila so se le ž njim nezdržena starejša pravila.

V zmisli dvorskih ukazov z dne 20. avgusta 1792. leta, 17. marcija 1802. l., 13. septembra 1806. l., 17. novembra 1812. in z dne 19. maja 1817. l. dopuščeno je trgovinam z mešanim blagom prodajati vse blago, za katero ni treba posebnega dovoljenja. Po ukazu trgovinskodne komisije z dne 20. februarja 1822. l., št. 259, po gubernijalnem ukazu z dne 1. marcija 1882. l., št. 2481 (zbirka provincijalnih zakonov 4. knjigo 1822, št. 58), obsegajo trgovine z mešanim blagom neomejeno trgovinsko pravico za vse za trgovino ne izključeno blago. V zmislu tega ukaza imajo tudi pravico za razpošiljavno in naročilno trgovino. (Kopetz, avstrijski obrtni zakoni, I. knjiga, §. 103, na Dunaji 1829; — Stubenrauch, upravni zakoni 1856, II. knjiga, §. 503.)

To načelo se potrjuje tudi v §. 38 obrtne novele, ki določuje, da obsega prijava za trgovinsko obrt pravico, trgovati z vsem v svobodnem prometu dopuščenim ne posebnemu dopustilu podvrženim blagom, ne da bi se omejevala pravica na določeno blago ali na določeno vrsto blaga.

Prodajanje klobukov tedaj ni podvrženo posebnemu dopustilu, posebnega privoljenja za to ni treba, mora se toraj tudi odsek izreči, da trgovci z mešanim blagom smejo prodajati tudi klobuke, ne da bi jim bilo treba za to pridobiti si posebne pravice.

Odsek toraj predlaga: slavna zbornica naj se izreče v zmislu tega poročila.

Predlog je bil vsprejet.

(Dalje prihodnjič.)

Iz deželnih zborov.

Prva seja deželnega zbora kranjskega 25. novembra 1885.

Kmalu po 11. uri zbrali so se deželni poslanci v redutni dvorani in deželni glavar grof Thurn pričel je zborovanje sklicujoč se na klic cesarjev. Dalje omenjal je nekaterih del, ki pričakujejo rešitve v letošnjem zasedanji, zlasti: statut za ljubljansko mesto, podporo za železnico iz Ljubljane v Kamnik, premeščenje slapske šole na Dolenjsko. Gledé na minulo leto omenja vremenskih nezgod, toče, viharjev in povodenj, ki so zadela več delov naše dežele. Omenja pa z gorko zahvalo tukaj tudi velikih daril, katere so v podporo po nezgodah poškodovanih podali dobrotniki, v prvi vrsti Njegovo Veličanstvo cesar sam, ki je v ta namen daroval letos naši deželi 9000 gold. S prošnjo do gospoda deželnega predsednika, da naj tudi dalje kakor dosedaj podpira

prizadevanje deželnega zbora v blagor dežele sklepa g. deželni glavar z živioklici na presvitlega cesarja, v kar se pridružijo glasni trikratni živio-klici vsega zbora.

Na to izprosi si besede gospod deželni predsednik baron Winkler ter zagotavlja, da bo, kakor je to storil do sedaj, skrbel zmiraj za izdatno podporo deželne vlade v vseh delih deželnega zbora v blagor dežele in države.

Dalje storijo obljubo novo vstopivši udje deželnega zbora, namreč gosp. knezoškof dr. Jakob Misija, gospod svetovalec Hren in gosp. Stegnar.

Potem pa omenja gosp. deželni glavar izgube, katera je zadela deželni zbor od zadnjega zasedanja vsled smrti gosp. poslanca Karola Rudeža omenja na kratko njegove zasluge za deželo, za kmetijstvo, njegove dobrotljivosti in spoštljivega značaja, tudi njegovega odlikovanja z vitežkim križem Franc Jožefovega reda in naprosi poslance naj v znamenje slavljenja njegovega spomina vstanejo. (Kar se zgodi.)

Dalje spominja se gospod deželni glavar umrlega gosp. Viktorja Smoleta, ki je vse svoje blizo 100.000 gold. cenjeno premoženje zapustil deželnemu muzeji Rudolfinum, omenja, da je v tej zadevi deželni odbor stavil slavnemu zboru v prilogi 18. poseben predlog ter poslance tudi naprosi, da se v znamenje hvaležnosti velicega dobrotnika pokojnega V. Smoleta vzdignejo. (Se zgodi.)

Dalje volila sta se za reditelja gg. Krsnik in baron Lichtenberg, za pregledovalca stenografičnih zapisnikov gg. L. Robič in Deschmann. Nadalje volil se je finančni odsek 11 udov, gospodarski odsek 9 udov, upravni odsek 9 udov, odsek za pregledavanje letnega poročila deželnega odbora 7 udov in pa peticijski odsek 5 udov, dalje naznanja deželni glavar došle prošnje in predlaga ob enem, kateremu odseku naj se oddajo v poročanje.

Potem izprosi si besede g. Luka Svetec in izreče v imenu vseh po nezgodah tega leta poškodovanih naše dežele presvitlemu cesarju v ginljivih besedah najgorkejo zahvalo za veliko gmotno podporo.

Dalje izroči se poročilo o dveh dopolnilnih volitvah upravnemu odseku, finančnemu odseku pa vsi ostali predlogi priloga št. 1 do vštete 18.

Potem se sklene seja krog pol 2. popoludne, in bo deželni glavar prihodnjo seja pismeno naznanil.

Politične stvari.

Adresna razprava v gosposki zbornici.

Govor grofa Belcredija.

Le z veliko nevoljo vstopim v pričujočo razpravo, pa opazka prečastitega gospoda predgovornika je to nevoljo premagala, ker sprevidim, da imajo gospodje one (leve) strani visoke zbornice pravico zahtevati, da tudi oni, ki stojé na drugem stališči, povodom adresne razprave spregovoré jasno besedo. Moja nevolja vtemeljena je bila v tem, da ni moja stvar, vdeležiti se govorniških borb, kakoršne so navadne pri adresni razpravi. Ljubše mi je, svoje govore v zvezo spraviti z gotovimi razumljivimi predmeti, kakor pa z nastavnimi besedami, kakor je uže dandanes tudi tako imenovana „avstrijska državna misel“ postala nastavna beseda, v kateri si vsakdo misli, kar hoče, morebiti tudi ne misli prav nič, vendar pa to čarobno besedo tako dolgo občuduje, da sam čaram v moč pride. V adresni razpravi se mora po mojem mnenji o vsem govoriti, kar je pripravno položaj označiti; govoriti se mora o mislih, ki po zraku